

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 8. května 20185 – Openbaar Ministerie v. SF

(Věc C-314/18)

(2018/C 276/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Openbaar Ministerie

Odpůrce: SF

Předběžné otázky

- 1) Je nutno vykládat čl. 1 odst. 3 a čl. 5 č. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV ⁽¹⁾ a čl. 1 písm. a) a b), čl. 3 odst. 3 a 4 a článek 25 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV ⁽²⁾ v tom smyslu, že vystavující členský stát jako vystavující stát

v případě, ve kterém vykonávající členský stát podmiňuje předání vlastního státního příslušníka k trestnímu stíhání zárukou uvedenou v čl. 5 bodu 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, že dotčená osoba bude po vyslechnutí vrácena do vykonávajícího členského státu, aby zde vykonala případný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody uložené ve vystavujícím členském státě,

musí být dotčená osoba – poté co trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody nabylo právní moci – skutečně vrácena až teprve tehdy, „jsou-li všechna ostatní řízení týkající se trestného činu, pro nějž bylo o předání požádáno“ – jako například řízení o zabrání věci – pravomocně ukončena?

- 2) Je nutno vykládat článek 25 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV v tom smyslu, že členský stát, pokud vydal vlastního státního příslušníka na základě záruky uvedené v čl. 5 bodu 3 rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, smí jako vykonávající stát při uznání a výkonu rozsudku vydaného proti této osobě – na rozdíl od čl. 8 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV – prověřit, zda trest odnětí svobody odpovídá trestu, který by byl za příslušný čin uložen ve vykonávajícím státu, a smí uložený trest odnětí svobody v případě potřeby přeměnit?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1).

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii (Úř. věst. 2008, L 327, s. 27).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākā tiesa (Lotyšsko) dne 17. května 2018 – Valsts ieņēmumu dienests v. SIA „Altic“

(Věc C-329/18)

(2018/C 276/30)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Augstākā tiesa

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení *podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka)*: Valsts ieņēmumu dienests

Další účastnice řízení: SIA „Altic“

Předběžné otázky

- 1) Musí být s ohledem na cíl nařízení (ES) č. 178/2002 ⁽¹⁾, kterým je zajištění bezpečnosti potravin (jenž je dosažen mimo jiné zajištěním sledovatelnosti potravin), vykládán čl. 168 písm. a) směrnice ⁽²⁾ v tom smyslu, že nebrání odepření nároku na odpočet daně odvedené na vstupu v případě, že osoba povinná k dani, která je zapojena do potravinového řetězce, neprokázala, že při výběru svého smluvního partnera jednala co nejpečlivěji (pečlivěji než jsou obvyklé obchodní praktiky), což v podstatě spočívá v povinnosti provést ověření ve vztahu ke smluvnímu partnerovi, ale zároveň ověřila kvalitu potravin, čímž splnila cíl nařízení č. 178/2002?
- 2) Ukládá požadavek stanovený v článku 6 nařízení č. 852/2004 ⁽³⁾ a v článku 31 nařízení č. 882/2004 ⁽⁴⁾, týkající se registrace potravinářského podniku, vykládaný ve světle čl. 168 písm. a) směrnice 2006/112/ES, aby smluvní partner tohoto podniku ověřil jeho registraci a je toto ověření relevantní pro účely určení, zda uvedený partner věděl nebo měl vědět, že se účastní transakce s fiktivním podnikem vzhledem ke zvláštnostem uvedené transakce?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. 2002, L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. 2004, L 139, s. 1; Zvl. vyd. 13/34, s. 319).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. 2004, L 165, s. 1; Zvl. vyd. 03/45, s. 200).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski gradski sad (Bulharsko) dne 23. května 2018 – trestní řízení proti AK

(Věc C-335/18)

(2018/C 276/31)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski gradski sad

Účastník původního řízení

AK

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1889/2005 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že připouští vnitrostátní právní úpravu, která stanoví automatické zabavení zajištěné peněžní částky, která nebyla při přepravě přes vnější hranici Evropské unie řádně ohlášena, a to již z důvodu samotného neohlášení této částky, aniž je zabavení nezbytné pro účely zjištění jejího původu?